

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2004

Vyhlásené: 09.10.2004 Časová verzia predpisu účinná od: 01.11.2004 do: 30.06.2007

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

530

ZÁKON

z 9. septembra 2004

**o zastúpení Slovenskej republiky v Eurojuste a o zmene a doplnení
niektorých zákonov**

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

§ 1

Úvodné ustanovenie

Tento zákon upravuje spôsob vymenovania a odvolania, práva a povinnosti národného člena a ďalších osôb, ktoré zabezpečujú úlohy súvisiace s účasťou Slovenskej republiky v Eurojuste.¹⁾

§ 2

Národný člen

(1) Slovenskú republiku zastupuje v Eurojuste národný člen. Národný člen musí byť najmenej desať rokov prokurátorom alebo sudcom pôsobiacim na úseku trestného práva.

(2) Národného člena vymenúva a odvoláva minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti“); prokurátora vymenúva na návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“).

(3) Funkčné obdobie národného člena je štyri roky a začína plynúť odo dňa jeho vymenovania. Národný člen môže byť vymenovaný najviac na dve po sebe nasledujúce funkčné obdobia.

(4) Národný člen má počas funkčného obdobia v Eurojuste postavenie vedúceho diplomatickej misie.²⁾

(5) Ak si národný člen neplní svoje povinnosti, môže byť odvolaný z funkcie po predchádzajúcom písomnom vyjadrení prezidenta Kolégia Eurojustu.

§ 3

Mandát národného člena

(1) Rozsah mandátu národného člena vymedzí minister spravodlivosti po predchádzajúcom prerokovaní s generálnym prokurátorom. Národný člen má vo vzťahu k orgánom Slovenskej republiky, k orgánom členských štátov Európskej únie a k orgánom tretích štátov aj právomoci vymedzené ministrom spravodlivosti v mandáte v rozsahu a v súlade s rozhodnutím, ktorým sa zriadil Eurojust,¹⁾ s týmto zákonom a s osobitnými predpismi.

(2) Národný člen je na účely prijímania a prenosu informácií medzi Eurojustom a Európskym úradom pre boj proti podvodom³⁾ príslušným orgánom podľa osobitných predpisov.⁴⁾

§ 4

Práva národného člena

Národný člen, okrem oprávnení prokurátora alebo sudcu podľa osobitných predpisov a oprávnení vyplývajúcich z rozhodnutia, ktorým sa zriadil Eurojust,¹⁾ má právo

- a) predkladať ministrovi spravodlivosti, ministrovi vnútra Slovenskej republiky alebo generálnemu prokurátorovi návrhy a požiadavky na zabezpečenie plnenia úloh Eurojustu,¹⁾
- b) priamo sa obracať na prokuratúru, súdy, Policajný zbor, Železničnú políciu, Vojenskú políciu, Zbor väzenskej a justičnej stráže, colné orgány, daňové orgány, Slovenskú informačnú službu, Vojenské spravodajstvo, Národný bezpečnostný úrad a iné orgány verejnej moci a vyžadovať od nich poskytnutie súčinnosti a informácií nevyhnutných na plnenie úloh Eurojustu,¹⁾
- c) získavať informácie prostredníctvom národných spravodajcov; tým nie je dotknuté jeho právo priamo sa obracať na orgány verejnej moci podľa písmena b),
- d) nazerať do spisov⁵⁾ orgánov činných v trestnom konaní,⁶⁾ ktoré obsahujú informácie o trestných činoch, ktoré sú v pôsobnosti Eurojustu,¹⁾
- e) získavať informácie a údaje z registra trestov,⁷⁾
- f) požadovať, aby o žiadosti národného člena v konkrétnom prípade konal ten orgán, ktorému žiadosť bola predložená a ak žiadosť bola predložená súčasne viacerým príslušným orgánom, koná o žiadosti každý samostatne; orgán, ktorý žiadosti nevyhoví, uvedie vo svojej písomnej odpovedi dôvody v súlade s rozhodnutím, ktorým sa zriadil Eurojust.¹⁾

§ 5

Povinnosti národného člena

(1) Národný člen je povinný

- a) riadiť sa právnym poriadkom Slovenskej republiky a rozhodnutím, ktorým bol zriadený Eurojust,¹⁾
- b) vykonávať svoje právomoci a nakladať s informáciami len na plnenie úloh a cieľov Eurojustu na účely plnenia záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z členstva v Eurojuste,
- c) preukázať svoje postavenie a rozsah svojich oprávnení, ak o to bude pri výkone svojej funkcie národného člena požiadaný, najmä či koná ako národný člen, alebo ako osoba splnomocnená zastupovať Kolégium Eurojustu,
- d) odovzdávať informácie týkajúce sa jeho činnosti v Eurojuste ministrovi spravodlivosti, ministrovi vnútra Slovenskej republiky a generálnemu prokurátorovi v rámci ich pôsobnosti, a ak to považuje za nevyhnutné aj orgánom činným v trestnom konaní alebo iným štátnym orgánom; ministromi spravodlivosti vždy oznámiť, ak konkrétny orgán nevyhoví žiadosti národného člena alebo Kolégia Eurojustu,
- e) zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone svojej funkcie, a to aj po jej skončení; zbaviť mlčanlivosti môže národného člena len osoba alebo orgán, ktorý ho zaviazal povinnosťou mlčanlivosti alebo v prospech koho takú povinnosť má; inak sa na neho vzťahujú ustanovenia o povinnosti mlčanlivosti ako na prokurátora alebo sudcu.

(2) Národný člen je povinný postup vo vzťahu k tretím štátom a k medzinárodným orgánom a organizáciám s výnimkou Eurojustu vopred konzultovať s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky.

§ 6**Asistent národného člena**

(1) Národný člen môže mať jedného asistenta a so súhlasom Kolégia Eurojustu aj viacerých asistentov. Asistent národného člena musí byť prokurátorom alebo sudcom pôsobiacim na úseku trestného práva najmenej päť rokov.

(2) Asistenta národného člena vymenúva a odvoláva minister spravodlivosti; prokurátora vymenúva na návrh generálneho prokurátora. Funkčné obdobie asistenta národného člena je štyri roky a začína plynúť odo dňa jeho vymenovania.

(3) Ak je vymenovaných viacero asistentov národného člena, minister spravodlivosti po predchádzajúcom prerokovaní s generálnym prokurátorom určí, ktorý z nich zastupuje národného člena pri výkone jeho funkcie v celom rozsahu. Ak asistent národného člena nie je vymenovaný, zastupuje národného člena národný spravodajca určený ministrom spravodlivosti po predchádzajúcom prerokovaní s generálnym prokurátorom. Tieto skutočnosti oznámi minister spravodlivosti prezidentovi Kolégia Eurojustu.

(4) Minister spravodlivosti rozhodne, či bude asistent národného člena vyslaný spolu s národným členom do sídla Eurojustu, alebo bude pôsobiť na území Slovenskej republiky.

(5) Ak je asistent národného člena vyslaný na obdobie dlhšie ako dva mesiace do sídla Eurojustu, vzťahujú sa na neho od prvého dňa vyslania ustanovenia § 4 a 5 rovnako.

(6) Asistent národného člena môže byť odvolaný, ak si neplní svoje povinnosti.

§ 7**Národní spravodajcovia**

(1) Minister spravodlivosti po predchádzajúcom prerokovaní s generálnym prokurátorom vymenúva a odvoláva najmenej dvoch národných spravodajcov; jeden z národných spravodajcov bude prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky s výhradným určením pre záležitosti terorizmu.

(2) Národní spravodajcovia poskytujú národnému členovi ním požadované údaje potrebné na plnenie jeho úloh v Eurojuste; tým nie je dotknuté právo národného člena priamo sa obracať na orgány verejnej moci podľa § 4 písm. b).

§ 8**Zástupca Spoločného dozorného orgánu**

(1) Minister spravodlivosti vymenúva a odvoláva zástupcu Slovenskej republiky do Spoločného dozorného orgánu (ďalej len „zástupca“). Zástupca musí byť sudcom a je pri výkone tejto funkcie nezávislý.

(2) Funkčné obdobie zástupcu je trojročné a začína plynúť odo dňa jeho vymenovania. Zástupca môže byť vymenovaný najviac na dve po sebe nasledujúce funkčné obdobia.

(3) Ak sa koná o odvolaní a počas tohto konania, na ktorom je prítomnosť zástupcu nevyhnutná, sa skončí funkčné obdobie zástupcu, zostáva členom Spoločného dozorného orgánu do skončenia konania o odvolaní.

(4) Ak si zástupca neplní svoje povinnosti, môže byť odvolaný z funkcie po predchádzajúcom písomnom vyjadrení prezidenta Kolégia Eurojustu.

§ 9**Orgán oprávnený na dožiadanie**

Prokurátor alebo sudca môže v rámci trestného konania vedeného na území Slovenskej republiky priamo požiadať národného člena o doručenie a vybavenie dožiadania alebo inej žiadosti adresovanej Eurojustu alebo orgánu členského štátu Európskej únie. Vyšetrovateľ alebo policajný orgán⁸⁾ môže takto postupovať len prostredníctvom príslušného prokurátora.

§ 10**Prechodné ustanovenia**

(1) Národný člen, asistent národného člena, národný spravodajca a zástupca vymenovaní alebo určení do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa považujú za vymenovaných a určených podľa tohto zákona; začiatok ich funkčného obdobia začína plynúť od 1. mája 2004 a ak boli do funkcie vymenovaní alebo určení neskôr, odo dňa uvedeného vo vymenovaní alebo určení.

(2) Plat a náhrady vyplatené podľa doterajších predpisov národnému členovi do nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa považujú za vyplatené v súlade s týmto zákonom.

Čl. II

Zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediaciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 185/2002 Z. z., zákona č. 670/2002 Z. z., zákona č. 426/2003 Z. z., zákona č. 458/2003 Z. z., zákona č. 462/2003 Z. z., zákona č. 505/2003 Z. z., zákona č. 514/2003 Z. z., zákona č. 548/2003 Z. z., zákona č. 267/2004 Z. z. a zákona č. 403/2004 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. Za § 13 sa vkladá § 13a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 13a**Poverenie sudcu plnením úloh v orgáne Európskej únie**

(1) Sudcu možno s jeho súhlasom poveriť plnením úloh v orgáne Európskej únie alebo orgáne vytvorenom spoločne členskými štátmi Európskej únie (ďalej len „orgán Európskej únie“), ak sa podľa osobitného predpisu vyžaduje, aby bol stálym členom takého orgánu sudca. Poverenie sudcu plnením úloh v orgáne Európskej únie sa považuje za výkon funkcie sudcu. Počas trvania poverenia sudca nevykonáva rozhodovaciu činnosť; inak mu patria všetky oprávnenia sudcu.

(2) O poverení sudcu plnením úloh v orgáne Európskej únie rozhoduje minister spravodlivosti.“

2. V § 65 sa za odsek 2 vkladá nový odsek 3, ktorý znie:

„(3) Ak je sudca poverený plnením úloh v orgáne Európskej únie, patrí mu od prvého dňa poverenia popri plate sudcu podľa odseku 1 aj náhrada výdavkov uvedených v osobitnom predpise.^{18a)} Ministerstvo vypláca sudcovi výdavky uvedené v osobitnom predpise^{18a)} a osobnému úradu sudcu uhradza rozdiel medzi platom sudcu navýšeným podľa § 88 ods. 3 a platom sudcu pred týmto navýšením.“

Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 4.

Poznámka pod čiarou k odkazu 18a znie:

„18a) Štvrtá časť zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách.“

3. § 88 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Plat sudcovi poverenému plnením úloh v orgáne Európskej únie vyplatí osobný úrad sudcu v dvoch častiach. Prvá časť, tvoriaca 25 % platu, vynásobená platovou reláciou vypočítanou podľa osobitného predpisu,^{21a)} sa sudcovi prevedie v cudzej mene na jeho bankový účet zriadený v mieste jeho dočasného pridelenia po vykonaní zákonných zrážok a druhá časť, tvoriaca 75 % platu, sa sudcovi prevedie v slovenskej mene na jeho účet zriadený v Slovenskej republike.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 21a znie:

„21a) Napríklad opatrenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 120.100/2003 z 30. mája 2003, ktorým sa ustanovujú platové relácie (oznámenie č.191/2003 Z. z.).“.

4. V § 151d ods. 3 písmeno d) znie:

„d) dočasného pridelenia a poverenia sudcu plnením úloh v orgáne Európskej únie,“.

5. Za § 151d sa vkladá § 151e, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 151e

Prechodné ustanovenie účinné od 1. novembra 2004

(1) Výkon funkcie sudcu, ktorý bol poverený plnením úloh v orgáne Európskej únie, po 1. máji 2004 a pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa považuje za výkon funkcie sudcu aj v období od 1. mája 2004 do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

(2) Plat a náhrady výdavkov sudcu, ktorý bol poverený plnením úloh v orgáne Európskej únie, vyplatené podľa doterajších predpisov do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa považujú za určené a vyplatené v súlade s týmto zákonom a odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa upravujú na úroveň podľa tohto zákona.“.

Čl. III

Zákon č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení zákona č. 669/2002 Z. z., zákona č. 458/2003 Z. z., zákona č. 462/2003 Z. z., zákona č. 548/2003, zákona č. 561/2003 Z. z. a zákona č. 365/2004 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 9 sa za odsek 5 vkladá nový odsek 6, ktorý znie:

„(6) Prokurátora možno s jeho súhlasom dočasne prideliť k orgánu Európskej únie alebo orgánu vytvorenému spoločne členskými štátmi Európskej únie (ďalej len „orgán Európskej únie“), ak sa podľa osobitného predpisu vyžaduje, aby bol stálym členom takého orgánu prokurátor. Dočasné pridelenie prokurátora k orgánu Európskej únie sa považuje za výkon funkcie prokurátora.“.

Doterajší odsek 6 sa označuje ako odsek 7.

2. V § 9 odsek 7 znie:

„(7) O dočasnom pridelení prokurátora podľa odsekov 1 až 4 rozhoduje generálny prokurátor. O dočasnom pridelení prokurátora podľa odseku 6 rozhoduje minister spravodlivosti Slovenskej republiky na návrh generálneho prokurátora.“.

3. V § 92 ods. 1 sa na konci pripájajú tieto vety:

„Ak je prokurátor dočasne pridelený k orgánu Európskej únie, patrí mu od prvého dňa pridelenia popri plate prokurátora aj náhrada výdavkov uvedených v osobitnom predpise,^{36a)} Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky vypláca prokurátorovi výdavky uvedené v osobitnom predpise^{36a)} a služobnému úradu uhradza rozdiel medzi platom prokurátora navýšeným podľa § 122 ods. 5 a platom prokurátora pred týmto navýšením.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 36a znie:

„36a) Štvrtá časť zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách.“.

4. § 122 sa dopĺňa odsekom 5, ktorý znie:

„(5) Plat prokurátorovi dočasne pridelenému k orgánu Európskej únie vyplatí služobný úrad v dvoch častiach. Prvá časť, tvoriaca 25 % platu, vynásobená platovou reláciou vypočítanou podľa osobitného predpisu,^{40a)} sa prokurátorovi prevedie v cudzej mene na jeho bankový účet zriadený v mieste jeho dočasného pridelenia po vykonaní zákonných zrážok a druhá časť, tvoriaca 75 % platu, sa prokurátorovi prevedie v slovenskej mene na jeho účet zriadený v Slovenskej republike.“

Poznámka pod čiarou k odkazu 40a znie:

„40a) Napríklad opatrenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 120.100/2003 z 30. mája 2003, ktorým sa ustanovujú platové relácie (oznámenie č. 191/2003 Z. z.).“

5. V § 265a ods. 3 písmeno j) znie:

„j) dočasného pridelenia podľa § 9 ods. 4 a 6 zákona.“

Čl. IV

Zákon č. 311/1999 Z. z. o registri trestov v znení zákona č. 48/2002 Z. z. a zákona č. 418/2002 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 1 ods. 3 písm. d) sa slová „Najvyššieho súdu Slovenskej republiky“ nahrádzajú slovom „súdu“.
2. V § 7 sa za odsek 6 vkladá nový odsek 7, ktorý znie:

„(7) Generálna prokuratúra vydáva odpis registra trestov, výpis a iné informácie z registra trestov, ktoré sú potrebné v trestnej veci, ak je žiadateľom národný člen v Eurojuste alebo osoba, ktorá ho zastupuje vo výkone funkcie podľa osobitného predpisu.^{12a)}“

Doterajšie odseky 7 až 9 sa označujú ako odseky 8 až 10.

Poznámka pod čiarou k odkazu 12a znie:

„12a) Zákon č. 530/2004 Z. z. o zastúpení Slovenskej republiky v Eurojuste a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Rozhodnutie Rady 2002/187/SVV z 28. februára 2002, ktorým sa zriaďuje Eurojust na účely posilnenia boja proti závažnej trestnej činnosti v znení rozhodnutia Rady 2003/659/SVV z 18. júna 2003 (Ú. v. EÚ L 245, 23. 09. 2003).“

Čl. V

Zákon č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách sa dopĺňa takto:

Za § 37 sa vkladá § 37a, ktorý znie:

„§ 37a

Za zamestnanca sa na účely štvrtej časti považuje aj sudca a prokurátor podľa osobitného predpisu.²¹⁾“

Poznámka pod čiarou k odkazu 21 znie:

„21) § 13c zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 530/2004 Z. z.

§ 9 ods. 6 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení zákona č. 530/2004 Z. z.“

Čl. VI

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. novembra 2004.

Ivan Gašparovič v. r.

Pavol Hrušovský v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

- 1) Rozhodnutie Rady 2002/187/SVV z 28. februára 2002, ktorým sa zriaďuje Eurojust na účely posilnenia boja proti závažnej trestnej činnosti v znení rozhodnutia Rady 2003/659/SVV z 18. júna 2003 (Ú. v. EÚ L 245, 23. 09. 2003).
- 2) Čl. 1 písm. a) a čl. 14 ods. 1 písm. a) Viedenského dohovoru o diplomatických stykoch (vyhláška ministra zahraničných vecí č. 157/1964 Zb.).
- 3) Rozhodnutie komisie 1999/352/ES, ESUO, Euratom z 28. apríla 1999, ktorým sa zriaďuje Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAP) (Ú. v. ES L 136, 31. 05. 1999).
- 4) Nariadenie (ES) č. 1073/1999 Európskeho parlamentu a Rady z 25. mája 1999 o vyšetрованиach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom.
Nariadenia Rady (EURATOM) č. 1074/1999 z 25. mája 1999 týkajúce sa vyšetрованиí vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom.
- 5) § 65 ods. 4 Trestného poriadku.
- 6) § 12 ods. 1 Trestného poriadku.
- 7) § 7 ods. 7 zákona č. 311/1999 Z. z. o registri trestov v znení neskorších predpisov.
- 8) § 12 ods. 2 Trestného poriadku.

